

Til § 17 XXIV. 33. Til fremme af eksportmulighederne for danske produkter og til støtte for eksporten af disse.
Beløbet forhøjes med 50 000 kr.

Det tilføjes, at finansministeriet har givet sin tilslutning til foranstående.

J. O. KRAG.

Til folketingets finansudvalg.

Alf Jensen,
eksp.sekr.

Forslaget tiltrædes af udvalget med undtagelse af Danmarks retsforbund.

82

Ministeriet for handel, industri og søfart. København, den 15. februar 1949. Journ. nr. 301-1-48.

Som det vil være det ærede finansudvalg bekendt, bestemmes det i § 3 i lov nr. 188 af 30. april 1948 om velfærdsforanstaltninger for søfarende, at de fornødne midler til det i medfør af loven oprettede velfærdsråds virksomhed tilvejebringes ved en afgift af 8 øre pr. dag for hver med dansk handelsskib eller -fartøj forhyret søfarende, herunder skibsførere, der er forsikret mod følger af ulykkestilfælde i henhold til gældende ulykkesforsikringslovgivning. Afgiften udredes med 2 øre pr. dag af den søfarende, 2 øre af rederen og 4 øre af statskassen.

I medfør af lovens § 3, 2. stk., har handelsministeriet i en bekendtgørelse af 3. maj f. å. om afgift til velfærdsforanstaltninger for søfarende fastsat, at afgiften vil være at udrede fra den 1. juli 1948 at regne for hver på dansk handelsskib eller -fartøj forhyret eller tjenstgørende søfarende, herunder skibsførere, der i medfør af ulykkesforsikringslovgivningen er forsikret mod følger af ulykkestilfælde i ulykkesforsikringsforbundet for dansk søfart, således at det den søfarende og rederen påhvilende afgiftsbeløb — ialt 4 øre pr. mand pr. dag — opkræves af ulykkesforsikringsforbundet hos vedkommende reder samtidig med ulykkesforsikringspræmien. Endvidere fastsættes det, at rederen er berettiget og forpligtet til at tilbageholde det den søfarende påhvilende afgiftsbeløb — 2 øre pr. dag — i den pågældendes hyre.

Efter en af ulykkesforsikringsforbundet for dansk søfart på grundlag af antallet af beskæftigede søfarende foretaget foreløbig beregning antages afgiften at ville andrage ca. 300 000 kr. pr. år, hvoraf statskassens andel vil udgøre ca. 150 000 kr. Da den del af afgiften, der påhviler de søfarende og rederne, først vil kunne opkræves af ulykkesforsikringsforbundet på grundlag af oplysninger om beskæftigelsesforholdene i det enkelte kalenderår, som rederen skal afgive i begyndelsen af det påfølgende kalenderår, vil den endelige regulering af statskassens andel af velfærdsafgiften i det enkelte finansår først kunne ske ved tillægsbevillingsloven for det påfølgende finansår.

I § 4, sidste stk., i fornævnte lov er det fastsat, at udgifterne ved rådets administration afholdes ved bevilling på de årlige finanslove. Som anført i de bemærkninger, der ledsagede lovforslaget ved dets fremsættelse på rigsdagen, har man foreløbig skønsmæssigt anslået rådets administrationsudgifter til ca. 10 000 kr. årligt, omfattende fornøden sekretær og skrivehjælp, dagpenge og rejseudgifter til rådets medlemmer, samt et vist vederlag til ulykkesforsikringsforbundet for dansk søfart for opkrævning af afgiften.

Under henvisning til foranstående og idet bemærkes, at der med finansministeriets tilslutning for perioden 1. juli 1948—31. marts 1949 på forventet efterbevilling ved tillægsbevillingsloven for indeværende finansår vil blive udbetalt velfærdsrådet et a conto beløb af ialt 112 500 kr. samt afholdt udgifter til rådets administration indenfor et beløb af ikke over 7 500 kr., tillader jeg mig at anmode det ærede finansudvalg om ved 3. behandling i folketinget af forslag til finanslov for finansåret 1949—50 på mine vegne at ville stille følgende ændringsforslag: